

- не се е съобразила в достатъчна степен със задължението си да осигури, че са предприети подходящи мерки по отношение на лицата, носещи отговорност за нарушенията на общностната правна уредба в областта на съхраняването на борда и използването на плаващи мрежи, поспециално чрез прилагането на възпиращи санкции спрямо посочените лица;
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. От момента на въвеждането си през 1992 г. забраната за съхраняване на борда и за използване на плаващи мрежи с дължина, по-голяма от 2,5 km, и, считано от 2001 г., на всички плаващи мрежи, се нарушава систематично и масово от италианския риболовен флот.
2. Според Комисията обхватът и сериозността на ситуацията пряко се дължат на неефикасността на италианската система за контрол относно спазването на тази забрана и на неадекватността на санкциите, предвидени от италианската правна система в случай на нарушаването ѝ.
3. В това отношение Комисията отбелязва, че надзорът относно използването на плаващите мрежи се упражнява от множество структури, които се конкурират помежду си, че тази задача е второстепенна по отношение на другите възложени им задачи и че отсъства координация. Липсата на човешки ресурси, на време и на необходимите средства им пречи и да осъществяват ефикасен контрол.
4. Липсва също подходящо програмиране и стратегическо планиране на контролните дейности по използването на плаващи мрежи. В това отношение Комисията отбелязва, че контролните дейности би трябвало да бъдат старателно планирани в зависимост от специфичните рискови фактори и да се подчиняват на цялостна, интегрирана и рационална стратегия. Освен това би следвало тези дейности да се съсредоточат предимно върху определени периоди от годината и върху ясно определени райони и контролни постове. Нищо от това обаче не е осъществено от италианските власти.
5. Освен това органите, натоварени с упражняването на контрол върху използването на мрежите, наречени „spadare“, нямат достъп до данните за местонахождението на риболовните кораби, събирани чрез уредената в член 3 от Регламент № 2847/93 сателитна система за наблюдение на риболовните кораби на Общността. Освен това от проведено от Комисията разследване проличава, че твърде голям брой риболовни кораби все още не са екипирани с устройства за сателитно наблюдение, които са необходими за функционирането на системата. Що се отнася до събирането на данни, далеч не са ефективни изискваната от Регламент № 2847/93 компютризация на бордовите дневници, декларациите за разтоварване и бележките за продажба, както и *a fortiori* кръстосаният анализ на тези данни с информацията, събрана посредством сателитната система за наблюдение
6. Ако упражняваният от италианските власти контрол върху използването на „spadare“ е съвсем недостатъчен, не по-ефикасно е и осъществяването от тях преследване на наруше-

нията на общностните разпоредби относно съхраняването и използването на тези мрежи.

7. По този въпрос Комисията отбелязва, на първо място, че в противоречие с член 9а от Регламент № 3094/86 ⁽¹⁾ и с разпоредбите, които впоследствие възпроизвеждат и разширяват обхвата на тази разпоредба, действащото италианско законодателство в областта на санкциите по същество забранява само използването или опита за използване на плаващи мрежи, но не и простото им съхраняване на борда.
8. На второ място, когато действително се констатира нарушение на забраната за използване на плаващи мрежи, това нарушение не се съобщава редовно от местните контролни органи на компетентните органи, предимно поради социален натиск, и във всеки случай нарушението не се преследва и санкционира ефикасно. Броят и размерът на прилаганите санкции всъщност остават нищожни.
9. При това положение Комисията счита за напълно доказано, че системата за контрол и санкции, която Италия прилага, за да гарантира спазването на общностните разпоредби в областта на плаващите мрежи, не е достатъчна, за да осигури спазването на задълженията, наложени на държавите-членки от член 1, параграф 1 от Регламент № 2241/87 и от член 2, параграф 1 и член 31, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2847/93.

⁽¹⁾ ОВ L 207, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 261, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 2, стр. 109.

⁽³⁾ Регламент (ЕИО) № 3094/86 на Съвета от 7 октомври 1986 година относно установяване на някои технически мерки за опазване на рибните ресурси (ОВ L 288, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Италия) на 16 юни 2008 г. — Futura Immobiliare srl Hotel Futura и др./Comune di Casoria

(Цело C-254/08)

(2008/C 209/46)

Език на производството: италиански

Преподаваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Страни в главното производство

Ищец: Futura Immobiliare srl Hotel Futura и др.

Ответник: Comune di Casoria

Преюдициален въпрос

Дали е съвместима с член 15 от Директива 75/442/ЕИО ⁽¹⁾, изменен с член 1 от Директива 91/156/ЕИО ⁽²⁾, и с принципа „замърсителят плаща“ съдържащата се в член 58 и сл. от Законодателен декрет № 507 от 1993 г. и в преходните разпоредби, продължаващи неговото действие, съгласно член 11 от Декрет № 488 от 1999 г. на Президента на Републиката, впоследствие изменен, и член 1, параграф 184 от Закон № 296 от 2006 г., национална правна уредба, която осигурява запазването на система с фискален характер за покриване на разходите за услугата по отстраняване на отпадъците и отлага въвеждането на тарифна система, при която разходите за услугата се поемат от тези, които произвеждат и предават отпадъците.

⁽¹⁾ ОВ L 194, стр. 39.

⁽²⁾ ОВ L 78, стр. 32.

Иск, предявен на 17 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Италия

(Дело C-257/08)

(2008/С 209/47)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: N. Yerrell и L. Prete)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2006/22/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно минималните условия за изпълнение на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/559/ЕИО на Съвета, или във всички случаи като не е уведомила Комисията за приемането на такива разпоредби, Италианската република не е изпълнила задълженията си по тази директива,
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 1 април 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 102, стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 15, стр. 187.

Иск, предявен на 17 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Гръцка република

(Дело C-259/08)

(2008/С 209/48)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Patakia и D. Recchia)

Ответник: Гръцката република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела всички необходими мерки за пълното и/или правилното транспониране на задълженията по член 3, параграфи 1 и 2, член 4, параграф 1, член 5 и член 8, параграф 1 от Директива 79/409/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици, Гръцката република не е изпълнила задълженията си по силата на тези разпоредби;
- да се осъди Гръцката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. Комисията е проучила съвместимостта на мерките, приети от Гръцката република за транспониране на Директива 79/409/ЕИО. Проучването е показало, че някои от разпоредбите от директивата не са транспонирани в тяхната цялост и/или правилно.
2. По-конкретно, Комисията счита, че Гръцката република не е транспонирала член 3, параграф 1 от Директива 79/409/ЕИО, като се има пред вид, че тя не е взела всички необходими мерки за опазването, поддържането или възстановяването на достатъчни по разнообразие и площ местообитания за всички видове птици, посочени в член 1.
3. Комисията преценява всъщност, че член 3, параграф 2 от Директива 79/409/ЕИО не е транспониран напълно и правилно, доколкото актът по неговото транспониране не дава възможност да се упражни контрол за законосъобразност на определянето на територията като специална защитена зона (СЗЗ), актът по транспонирането не съдържа никаква разпоредба за опазване на биотопите, намиращи се извън СЗЗ, но в съседство с тях, и накрая, актът по транспонирането не съдържа никаква разпоредба относно възстановяването на разрушените биотопи и за създаването на нови биотопи, макар това да са едни от важните цели на директивата.